

paa, at Sagførerraadets Myndighed udvides ved Indførelse af „Advarsler“ som en ny Strafart, ved Skærpelse af de allerede hjemlede Straffe og ved Bestemmelser om Bekendtgørelse af besluttede Straffe.

Til §§ 36 og 49.

(Retsplejelovens §§ 163 a—163 d og 271).
(Lovforslag 1923—24 §§ 19 og 23).

I Rigsdagssamlingen 1912—13 blev der af Justitsministeriet fremsat Forslag til Lov om *Ændringer i Reglerne om Stævningers Forkyndelse* m. m. (se Rigsdagstidende 1912—13, Tillæg A., Sp. 2953 fg.). Forslaget fremsattes for Folketinget, af hvilket det vedtoges ved 3die Behandling den 12. April 1913 (se Rigsdagstidende 1912—13, Tillæg C., Sp. 1043 fg.), medens det ikke naåede at blive gennemført i Landstinget.

I Lovforslagets §§ 3—7 og 9 indeholdtes Regler om Stævningers Forkyndelse ved Postvæsenet, som en med Forkyndelse ved Stævningmænd sideordnet Forkyndelsesmaade. Forslag til saadanne Regler er ikke senere blevet fremsat, og Retsplejeloven, der traadte i Kraft den 1. Oktober 1919, indeholder ikke tilsvarende Bestemmelser om Medvirken fra Postvæsenets Side til Stævningers Forkyndelse, medens derimod de i Lovforslaget i øvrigt omhandlede Forhold er optagne i Retsplejeloven, og der i denne findes enkelte mere specielle Bestemmelser om Forkyndelser og Meddelelser ved Posten, se §§ 160, 165 og 166.

Naar Justitsministeriet i sin Tid foreslog Indførelsen af denne nye Forkyndelsesmaade, var det, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, for at gøre Hvervet som Stævningsmand, der — særlig i større Sogne — ofte kan være besværligt, mindre byrdefuldt, og fordi man efter at have indhentet en Række Erklæringer fra praktiske Retsembedsmand, maatte anse det for et betydningsfuldt Fremskridt at indføre denne Forkyndelsesmaade, der ogsaa benyttes flere Steder i Udlandet — saaledes i Tyskland —, saafremt der blev truffet passende Foranstaltninger til at sikre mod Misbrug, og den hele Ordning derhos kun gjordes fakultativ, saaledes at det altid stod vedkommende Part frit for at benytte en beskikket Stævningsmand.

Omend Retsplejeloven har lettet Stævningmændene deres Hverv ved Indførelsen af den nye — for øvrigt ogsaa i § 1 i Lovforslaget af 1912—13 indeholdte — Bestemmelse, at alle Forkyndelser fremtidig kan foretages af en enkelt Stæv-

ningsmand i Stedet for af to Stævningmænd, hvorved Stævningmanden ogsaa opnaar at erholde det hele Gebyr; maa Justitsministeriet stadig, og ikke mindst efter Danmarks Genforening med de sønderjydske Landsdele, i hvilke Forkyndelse ved Postvæsenet tidligere var den almindelig anvendte Forkyndelsesmaade, anse det for praktisk at indføre denne.

Retsplejeudvalget, hvis Erklæring over Lovforslaget Justitsministeriet har indhentet, mener at maatte fraraade, at Forslaget søges gennemført, idet Udvalget mener, at Forkyndelse af Stævninger ved Postvæsenet er en besværligere og navnlig mere usikker Fremgangsmaade end den nuværende, der formentlig fungerer paa fyldestgørende Maade. De praktiske Ulemper, der tidligere var forbundet med Stævningmandsinstitutionen, mener Udvalget nu i alt væsentligt er bortfaldne, efter at man har faaet indført Regelen om, at een Stævningsmand er nok. Udvalget er derhos tilbøjeligt til at mene, at den paa-tænkte nye Fremgangsmaade ikke vilde blive meget anvendt.

Sagførerraadet, hvis Udtalelse over Forslaget Justitsministeriet derefter har indhentet, har ligeledes ment at maatte fraraade, at de omhandlede Ændringer i Retsplejeloven foretages.

Trods disse Udtalelser mener Justitsministeriet dog at burde søge de paagældende Bestemmelser gennemført, idet man ikke kan se rettere end, at det under Nutidens Forhold er den naturligste Ordning at lade Postvæsenet besørge retslige Forkyndelser, og idet man overfor mulige Betæneligheder med Hensyn til Fremgangsmaadens Usikkerhed særlig henviser til, at Forkyndelsen ved Postvæsenet — som oftere fremhævet — kun foreslaas som fakultativ, saaledes at det altid staar vedkommende Part frit for at benytte en beskikket Stævningsmand.

Forslaget, der er udarbejdet efter Forhandling med Generaldirektoratet for Postvæsenet, slutter sig helt igennem til §§ 3—7 og 9 i Lovforslaget af 1912—13, saaledes som dette Forslag blev vedtaget af Folketinget, dog med forskellige, særlig af Hensyn til Retsplejelovens Ikrafttræden, nødvendige formelle Ændringer. Desuden er der paa enkelte Punkter sket reelle Ændringer i den tidligere Formulering, for hvilke der nedenfor er gjort Rede. Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser bemærkes endvidere følgende:

Med Tilslutning af Generaldirektoratet for Postvæsenet har man i § 163 a fraveget